

Грінка Т. І.,
доцент кафедри економіки, менеджменту та комерційної діяльності
Кравчук Р.В.,
здобувач Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

УПРАВЛІНСЬКІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ ТА ТОРГІВЛІ МІСТА

Говорячи про активізацію процесів інвестиційного забезпечення міста важливо наголосити на тому, що сьогодні кожна місцева адміністрація враховує курс на європейську інтеграцію, але розбудова інституту місцевого самоврядування у відповідності до європейських стандартів і виконання міжнародних зобов'язань, залишають бажати кращого.

У сформованій ситуації приведення інституту місцевого самоврядування в Україні у відповідність до європейських стандартів, на думку Єгізар'ян А. Г., вимагає, передусім, врахування двох ключових позицій, а саме: з боку влади – це забезпечення вільного доступу юридичних та фізичних осіб до питань, що стосуються інвестиційного забезпечення міста, а також функціонування системи місцевого самоврядування; з боку громадян – це обізнаність та компетентність у своїх основних правах і можливостях щодо участі в цьому процесі, що спонукає до ґрунтовної трансформації системи управління, докорінної зміни менталітету громадян, впровадження інструментів партисипативної демократії [1]. До вищесказаного можна додати, що необхідним є усвідомлення обох сторін (і влади, і громадськості), що відповідальність за зміни в суспільстві лежить на кожному.

Отже, процес управління в органах місцевої влади України, вважаємо, доцільно розглядати з трьох ключових площин (див. рис.1).

Рис. 1. Управління в органах місцевого самоврядування, спрямоване на вдосконалення інвестиційного забезпечення міста

Джерело: [6, 7]

Представлена система управління в органах місцевого самоврядування дозволяє оптимізувати роботу щодо інвестиційного забезпечення міста в площині реалізації пріоритетних проектів, відповідно до повноважень територіальних громад у сфері місцевого самоврядування. Таке управління ґрадується за джерелами фінансування, враховуючи

спільні проектами з підприємствами виробничої та невиробничої сфери, організаціями некомунального сектору на засадах публічно-приватного партнерства, з узгодженою ідентифікацією інвестиційних заходів та проектів за можливими термінами реалізації, важливістю та ін.

Кожній з цих складових належить певний перелік принципів відповідної групи управління місцевим розвитком, а кожна група, звісно, відображає зміст діяльності даних принципів відповідно до свого напрямку. Конкретизуємо (див. рис. 2).

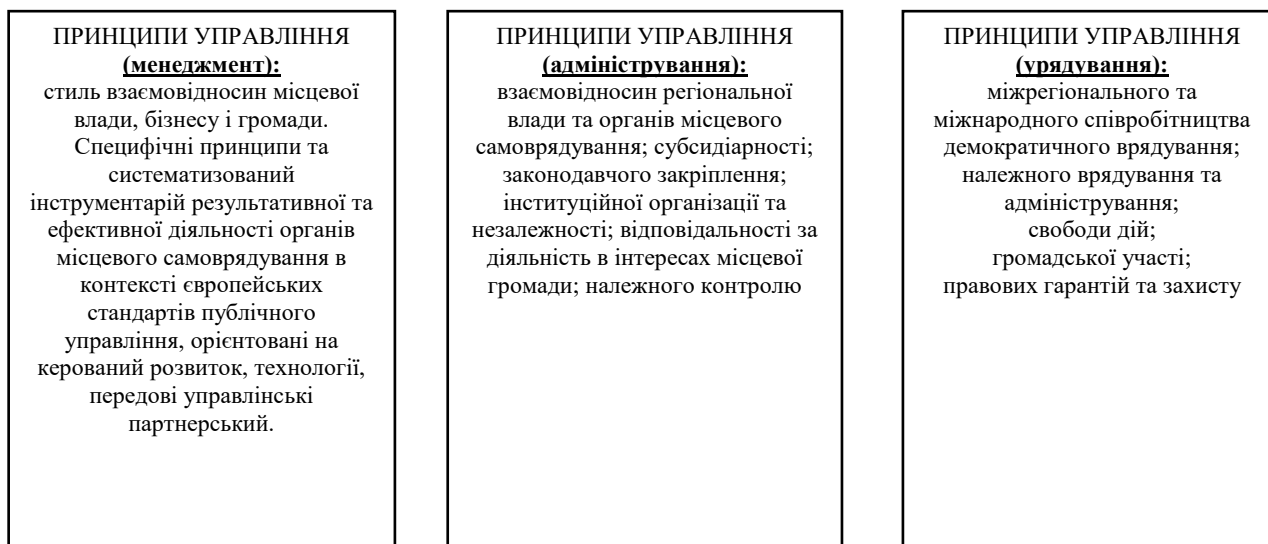

Рис.2. Принципи, що лежать в основі управління місцевих органів влади (європейський підхід)

Джерело : [2, 3, 4]

Особливо важливим, з нашої точки зору, є впровадження зазначених принципів управління у сферу інвестиційної діяльності територіальних громад, де оминати налагодження партнерських взаємовідносин місцевих органів управління та суб'єктів приватного сектору неможливо. Орієнтуючись на європейські стандарти посилюється ефективність прикладного характеру вказаних принципів.

Як свідчить європейський досвід, перехід до нової системи управління в органах місцевої влади, надання муніципальних послуг, сприяє зростанню довіри членів суспільства до органів виконавчої влади, тобто спостерігається активна участь населення у впровадженні змін [2].

Органи місцевого самоврядування краще розуміють та більш ефективно виконують вимоги членів громад. Відповідно, все це позитивно впливає на формування інвестиційного клімату міста, інвестиційної привабливості та, що в свою чергу допомагає залучити інвесторів для фінансування різноманітних проектів та програм органів місцевого самоврядування для соціально-економічного розвитку, які сертифіковані за стандартами ISO.

Говорячи про європейські стандарти, доречно згадати про етизацію публічної служби (етичні правила, стандарти поведінки), адже від них залежить успішність реалізації перерахованих на рис. принципів, саме вони є тією зміцнювальною ланкою сучасної демократичної системи відносин публічної служби в ЄС.

Згаданий процес вдало спрямований на побудову гуманних суспільних відносин, на підвищення якості діяльності органів публічної сфери. Відповідно це стало ключовим в процесі підготовки державних службовців та важливим напрямом у контексті реформи децентралізації.

Що ж до службової етики та боротьби з корупцією, то за дослідженнями автора формування суспільних цінностей в Європі трансформувалося у формування етичної інфраструктури, складові елементи якої покликані виконувати наступні функції — визначення стандартів поведінки службовців, стимулювання етичної поведінки, попередження порушення її норм [5].

Отже, на основі вище викладеного, важливим є конкретизація переліку європейських стандарти роботи органів публічної влади. (див. рис. 3.).

Рис. 3. Європейські стандарти місцевих органів влади.
Джерело: [2]

Варто зазначити, що орієнтація на саме такий перелік стандартів, комплексний підхід щодо запровадження їх в українську практику муніципального управління сприятиме розвитку демократії в публічному управлінні, оптимізації економіки на перспективу, коли дієздатні органи будуть виконувати покладені на них функції, представляючи інтереси громадян в Україні.

Стандартизація розвитку місцевого самоврядування, згідно з європейськими принципами неможлива без трансформації організаційно-правового механізму управління на місцях. Становлення його у новій ролі передбачає засади системності та адаптації, що сприятиме наближенню до певної еталонної моделі здійснення місцевого врядування, згідно з принципом орієнтованості на громаду.

Управління місцевих органів влади за таким принципом, орієнтоване на кращий зарубіжний досвід, може стати драйвером розвитку громад в усіх сферах їх діяльності, включаючи інвестиційну. При цьому за основу автор [6] вважає слід брати європейську модель публічного управління «Good Governance» («Належне врядування»), яка базується на концепції нового публічного менеджменту та мережевого управління (англ. Networked Government). Вона являє собою особливу культуру консенсусу в системі державних і недержавних інституцій, які взаємодіють між собою у визначених сферах політики на основі ресурсної залежності з метою досягнення згоди з проблеми, у розв'язанні якої всі зацікавлені. Отже, за нашим переконанням, імплементація такої моделі в систему місцевого самоврядування має стати важливим елементом реалізації в Україні реформи публічного управління.

Література:

1. Єгіозар'ян А. Г. Публічне врядування на місцевому рівні: європейський досвід. Теорія та практика державного управління. Вип. 1 (48). URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/tpdu/2015-1/doc/5/06.pdf>

2. Куценко Т.Ф., Пінтелей І. В. Європейські стандарти муніципального управління в контексті реформи децентралізації Економіка та держава № 4/2021. С.122-127. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/4_2021/23.pdf
3. Малишевський Стефани . Інституційна спроможність органів місцевого самоврядування щодо залучення інвестицій як ключова складова інвестиційної привабливості громад. URL: http://eprints.kname.edu.ua/60609/1/%D0%A0%D0%9C%D0%92_2021-38-42.pdf
4. Моделювання ефективної фінансової діяльності органів місцевого самоврядування ОТГ в умовах децентралізації . Консолідований підхід. URL: <https://decentralization.gov.ua/uploads/library/file/568/4.pdf>.
5. Рудакевич М.І. Ідейні основи та нормативні стандарти етики державних службовців країн Європейського Союзу. URL: [http://academy.gov.ua/ej/ej3/txts/DERJAVNA%20SLUJBA/01\\$RUDAKEVICH.pdf](http://academy.gov.ua/ej/ej3/txts/DERJAVNA%20SLUJBA/01$RUDAKEVICH.pdf)
6. Сірик З. О. Фінансова децентралізація як передумова нарощення потенціалу місцевого самоврядування в Україні. Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. 2020. Вип. 1(141). С. 10-20.
7. Сірик З.О., Панухник О.В., Білик Р.Р. Внутрішньо-ресурсний потенціал місцевого самоврядування: особливості використання. Український журнал прикладної економіки. 2020 рік. Том 5. № 3. С.26-41. URL: http://ujae.org.ua/wp-content/uploads/2021/01/ujae_2020_r03_a3.pdf
8. Рудакевич М.І. Ідейні основи та нормативні стандарти етики державних службовців країн Європейського Союзу. URL: [http://academy.gov.ua/ej/ej3/txts/DERJAVNA%20SLUJBA/01\\$RUDAKEVICH.pdf](http://academy.gov.ua/ej/ej3/txts/DERJAVNA%20SLUJBA/01$RUDAKEVICH.pdf)

Гірник О.М.

здобувач вищої освіти, група МЕ-21М

Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Неефективність використання ресурсів системи охорони здоров'я призводить до зниження стандартів медичного обслуговування та уповільнює інноваційний розвиток галузі. У той час як в розвинених країнах позначився тренд до розширення державних гарантій у сфері надання медичних послуг, в Україні їх доступність визначається платоспроможністю хворих в момент надання медичної допомоги, що є однією з головних перепон до загального охоплення населення медичним обслуговуванням. Будь-яка реформа галузі повинні враховувати потенційні ризики реформування галузі.

Так, низький рівень доходів населення України за умови введення обов'язкових для всіх категорій населення співплатежів може мати наслідком скорочення державних зобов'язань з надання медичних послуг, відмову частини населення від користування медичними послугами, збільшення адміністративних витрат, порушення принципу соціальної справедливості у доступі до медичної допомоги, посилення сегрегації на ринку медичних послуг. При цьому відсутність доступу споживачів до повної інформації про якість надання послуг різними операторами цього ринку разом із неможливістю для пацієнтів здійснити об'єктивну оцінку власної необхідності у тих чи інших медичних продуктах є суттєвими бар'єрами для формування здорового конкурентного середовища у галузі. Мінімізація зазначених ризиків потребує розробки та реалізації спеціальних політичних заходів, спрямованих на сприяння реалізації права на медичну допомогу [1, с. 18].

Загальні питання управління закладами охорони здоров'я, в тому числі в умовах ризикованого середовища є предметом наукових досліджень таких українських учених,